

Рис. 3. Складання – розгортання слайс-моделі архітектурного орігамі Нотр-Дам

актуальним з огляду на ажурний вигляд архітектурних готичних конструкцій, і, що має велике значення, істотно прискорює процеси власне вирізання, а, отже зменшує загальний час, який витрачається на виготовлення такої слайд-моделі архітектурного орігамі.

Список використаних джерел:

1. Hugo Victor Notre-Dame de Paris / Victor Hugo. – Paris: CLE International, 2018. – 590 p.
2. Свідоцтво 77691 Україна про реєстрацію авторського права на твір образотворчого мистецтва «Паперова архітектурна слайс-модель Notre Dame de Paris) / Брянец О.А. (Україна); зареєстровано 19.03.2018 в Держ. реєстрі свідоцтв про реєстрацію авторського права на твір.

Герасімова О.В.

аспірант,

Науковий керівник: Єременко І.І.

кандидат наук з мистецтвознавства, доцент, завідувача кафедрою,

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

ВПЛИВ ДЕКОНСТРУКТИВІЗМУ НА НОВЕ СПРИЙНЯТТЯ ОДЯГУ

Філософська течія постструктуралізму кінця ХХ століття – деконструктивізм, більш відомий як аналіз художнього тексту, значно вплинув на нове сприйняття та сучасне мислення людини ХХІ століття. Осмислення себе, навколишнього середовища і себе в ньому. Заперечення єдино вірного розуміння тексту, виділення першооснови та головної думки, яку висловлює автор. Надання сумніву усім істинам, відмова від центрації та структурно-раціонального. Таке філософське мислення призвело до переосмислення та перебудови класичних традицій, культурних цінностей та світогляду. В наслідок чого, з'являються нові формати мистецтва, концепції, нетрадиційні форми дизайн-об'єктів, нове відношення до них.

У дизайні одягу відбувається справжній переворот, який можна порівняти з революцією традиційного уявлення про одяг. Прийнято вважати, що першими хто запропонував концепції деконструктивізму у дизайні одягу були Й. Ямамото і Р. Кавакубо. В 1981 році на Тижні Моди *pret-a-porter* в Парижі вони продемонстрували свої колекції, які були прийняті неоднозначно. Вони отримали одночасно обурення і захват, критику та своїх прихильників. Можливо, автори бажали висловити свою власну думку, індивідуальне бачення образу і одягу, відмову від застарілих традиційних форм. Наприклад, творчість Кавакубо прозвали «Хіросіма-шиком» за гіпертрофовані драпірування, чорний колір, необроблені краї, диспропорції об'ємів. Це стало поштовхом для консервативної індустрії моди. Таким чином, японські дизайнери задали хвилю, нову філософію в дизайні одягу, нову культуру, в якій стираються грані між «високим» і «комерційним». Створюються нові форми і їх змісти.

Одяг стає концептуальним, певною мірою, витвором мистецтва. Достатньо універсальним та функціональним для того, щоб бути повсякденним, та досить незвичайним, щоб вважатися об'єктом мистецтва. Дизайнери зруйнували традиційне уявлення про форму, конструкцію, матеріал, призначення одягу. Цей напрямок в одязі підтримали й інші дизайнери. Одні з самих відомих, це І. Міяке, К. Такада, Р. Кавакубо, Й. Ямамото, Х. Чалаян, Х. Ланг, представники бельгійської школи дизайну А. Демельмейстер, М. Марджела, Дірсен ван Нотен, Д. Біккембергс, Вальтер ван Бейрендонк, Дірк ван Саен («Антверпенська шістка»), та багато інших.

Мартін Маржела, один із головних та яскравих представників деконструктивізму в одязі. Бельгійський дизайнер і засновник французького будинку моди *Maison Margiela*. Концептуаліст і перформер, справжній сучасний художник, перша колекція якого, була демонстрована у 1989 році. На подіумі були показані моделі одягу, зшиті зі старих речей швами назовні, або зовсім вивернуті навиворіт речі. Він прикрашав одяг шматками розбитого посуду, заливав одяг фарбою. Покази Маржели завжди привертали увагу його вмінням володіти пропорціями та змінювати їх у костюмі, поєднувати те, що неможливо поєднати, використанням нетрадиційних матеріалів, новим відношенням до речей. Перешиті, вивернуті навиворіт піджаки та костюми, використання звичайних предметів гардеробу найбільш незвичайним чином. Переосмислення стереотипних елементів базового гардероба в несподіваному ракурсі – одна з головних концепцій дизайнера. Його метою було не руйнування форми, а її реструктуризація і переосмислення. Мартіну вдалося не тільки розібрати одяг на частини та з'єднати їх заново, але і надати йому нове життя. Саме це ще раз підтверджує, що

деконструктивізм не несе негативного характеру руйнування, як його описують в багатьох джерелах масової інформації. «Руйнування» стереотипів, звичних зв'язків, та всього застарілого в свідомості для створення нового. Деконструктивізм – це, в першу чергу, образ мислення, концепція автора, а не конкретно виражений стиль, який має чіткий алгоритм побудови.

Важливий внесок у дизайні одягу і нового відношення до нього, зробила Анн Демельмейстер. Бельгійський дизайнер, представник «Антверпенської шістки». Їй властиві авторський стиль, геометричний, асиметричний та складний крій, витримана кольорова гама. Демельмейстер ігнорує розподілення одягу на повсякденний і нарядний, чоловічий і жіночий. Не втрачаючи при цьому жіночої елегантності та маскулінності в своєму одязі. Дизайнер акцентує увагу на внутрішньому змісті, а не на статі людини. Одяг стає універсальним, здатним виявити внутрішню сутність і головну концепцію. Демельмейстер не звертає уваги на модні тенденції. Такий одяг виразно демонструє сучасний дух, світогляд, гармонійно вписується в урбаністичний стиль міста.

Багато й інших дизайнерів, які долучилися до змін в дизайні одягу і відношенню до нього. Майже нікого вже не дивують «необроблені» краї – навмисно «не завершений» одяг, прорізи там, де їх не повинно бути. Повторно зібраний одяг, асиметричний крій, різна довжина, нетрадиційне поєднання елементів одягу, тканин, фактур. Піджак з одним рукавом, брюки із застілкою ззаду, легка сукня на светрі, тощо. За рахунок складних форм і структур, нетрадиційного проектування, оригінальних концепцій – одяг може використовуватись як повсякденний, так і для світських або культурних заходів. Стирається чіткий розподіл одягу за призначенням і застосуванням. Одяг стає універсальним і багатофункціональним. Трансформування та вільне комбінування між собою елементів одягу дає змогу змінювати образ і його призначення. Акцент на формі одягу, його концепції, дизайнерському рішенні а не на виявленні чітких гендерних ознак – робить можливим те, що зникає чітка грань між чоловічим та жіночим костюмом. Ці прояви нових форм і відношення до них, відображають концепції філософської течії. Придання сумніву усіх істин і першооснов, розбирання та складання заново, ігнорування обмежень, дають можливість створювати нове та експериментувати зі старим, демонтуючи його.

У наслідок нового підходу в дизайні одягу, розробляються нові технології виготовлення виробів. Адже, класичні методи не можуть бути використані. Нетрадиційне рішення і розташування деталей одягу, кишень, рукавів, комірів, зрізів, тощо, вимагають сучасних та авторських методів обробки. Створення навмисного враження «не доробленого» та «не дошитого» виробу, вимагають специфічних методів виготовлення.

Розробляються нові методи конструювання для отримання нових бажаних форм. Навмисне порушення балансу виробу, використання не характерних прибавок на вільне облягання виробу до фігури, деформація деталей крою. Переважає муляжний метод виготовлення конструкції виробу (метод наколки, макетування або моделювання на манекені). Експериментування та імпровізація – невід’ємна частина проектування, яке можливо перетворити в «вільну гру структури», яку запропонував Ж. Дерріда для аналізу і розуміння художнього тексту.

Список використаних джерел:

1. Ильин И.П. Постструктурализм. Деконструктивизм. Постмодернизм : монография. Москва : Интрада, 1996. 252 с.
2. Шаталова Ю.В., Мироненко В.П. Авангардизм и деконструктивизм в творчестве современных западных модельеров : автореф. ... магистр; доктор архит. профессор : 05.04.2011. Харьков, 2011. 20 с.
3. Шаталова Ю., Мироненко В. Авангардизм и деконструктивизм в творчестве современных западных модельеров. Вісник ХДАДМ – Дизайн. 2011. № 2. С. 83.
4. Барыкина М. Мартин Маржела : все, что нужно знать о величайшем деконструктивисте моды. Интернет изд-во 7Sisters. 03.03.2019. URL: <https://7sisters.ru/fashion/107429-martin-marzhela-vse-chto-nuzhno-znat-o-velichayshem-dekonstruktiviste-modyi.html> (дата завернення: 10.07.2019).

Гриненко С.М.

аспірант,

Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв

РОЗВИТОК КОНКУРСНО-ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ В ГІТАРНОМУ МИСТЕЦТВІ УКРАЇНИ

В сучасному українському просторі проходить чимало музичних фестивалів, серед яких наявні і гітарні. Для фестивального руху необхідним є проходження декількох етапів. І. Бермес вказує на те, що проведення фестивалів потребує чималих зусиль не лише з боку безпосередніх учасників чи конкурсантів (коли мова йде про конкурс), а й, насамперед, від їх засновників, організаторів та робочої групи. «Організація музичних фестивалів в Україні – справа порівняно нова. Як масштабна подія, фестиваль потребує ретельної організаційної підготовки, котра охоплює такі складові: відкриття, закриття, проведення різних заходів (прес-конференцій, майстер-класів, наукових конференцій, творчих зустрічей), забезпечення концертних майданчиків, формування концертних програм, проведення концертів, розміщення колективів тощо» [1, с. 151]. Різноманітні форми, які